

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

www.catac.cat sindicat@catac.cat Tel. 933173151

Febrer 2018

La Caixa

1. L'Administració és irresponsable, que quedi clar

Trobem a l'ATRI una nota apòcrifa (i es que, si no és per cobrar nivells 30, en aquesta Administració, ningú no és responsabilitza de res) titulada: "Aclariment en relació al fraccionament del pagament de la nòmina per CaixaBank ("La Caixa")".

De la lectura de la nota deduïm, ab initio, que el seu origen és la Secretaria d'Administració i Funció Pública. Tanmateix observem que, qui al personal s'adreça, parla en nom de "l'Administració de la Generalitat de Catalunya".

En qualsevol cas, no hi ha rastre de la persona física ni del càrrec que assumeixi la responsabilitat de la "nota".

El càrrec desconegut, l'amic o amiga invisible, ens comunica, sense haver-nos posat abans en antecedents, més enllà del que diu el títol de la nota, que "la Generalitat no ha assolit cap acord amb CaixaBank". Per rematar i deixar fora de tot dubte la seva absoluta manca de responsabilitat, ens diu, aquesta mena de "Anonymus" funcional, que no "ha intervingut en cap moment en l'adopció d'aquesta mesura". Mesura de la que sols sabem que es refereix a un, segons el títol de la nota, "fraccionament del pagament de la nòmina per Caixabank". Es pren la molèstia però, el nostre "soldat desconegut", d'advertir-nos, per si no ho sabem, que "Caixabank", és "La Caixa".

Ens aclareix la nota que la "decisió" (suposem que la de fraccionar) ha estat adoptada de forma unilateral (per un instant ens plantejem si es refereix al "procés", però ràpidament abandonem aquesta interpretació) per CaixaBank (ens aclareix aquí la nota que es tracta d'una "entitat").

Tot i la unilateralitat anunciada, el reconeixement de la inexistència d'un acord previ i de l'absoluta manca d'intervenció "en l'adopció d'aquesta mesura", l'ens que a nosaltres s'adreça ens assegura que la dita "decisió" "ha estat adoptada... en el marc de la relació comercial amb els seus clients", valuosa informació que no sabem si ha estat obtinguda com a conseqüència d'un procés previ de recerca o és el resultat d'un brillant procés deductiu.

Passat ja l'equador de la nota, la persona que ens informa (no descartem la seva pertinença, atesa la manifesta voluntat d'ocultar la seva identitat, als serveis secrets), comença a explicar-nos de

què va la cosa: "... a partir del mes de febrer els empleats públics rebran de forma gratuïta el 50% de la nòmina el dia 15 de cada mes..."

Tot i la desvinculació, repetidament anunciada, el nostre contacte als serveis d'intel·ligència no en té prou amb avançar-nos que la decisió ha estat adoptada... en el marc de la relació comercial amb els seus clients...". No, ens assegura, que el servei que se'ns ofereix es rebrà "de forma gratuïta", aspecte que potser podria resultar d'interès propagandístic per l'entitat però per a col·locar-nos el producte, però que no entenem massa l'interès del nostre anònim delator.

Arribats a aquest punt, a només ja dos paràgrafs del final de l'"Aclariment", el nostre "garganta profunda" ens explica que la Generalitat continua abonant la nòmina en el terminis habituals (sens dubte no es refereix a les nòmines de les pagues extres de 2012, 2013 i 2014).

Finalment, ens repeteix, per si no ens ha quedat clar encara, que la Generalitat no ha intervingut en aquesta mesura. En qualsevol cas, per deixar ben clar que la Generalitat de Catalunya no té intenció de fer de "mamà pato" i que, per tant, es desentén de les vicissituds del cobrament de la nostra nòmina, en diu que "els empleats públics que desitgin rebre més aclariments caldrà que contactin amb la seva oficina habitual".

Sens dubte, aquesta pertinaç insistència en desentendre's de qualsevol responsabilitat, ens dóna ja una primera aproximació a la tipologia de l'autor de la nota, segurament un nivell 30 (tot i que no descartem un 29), nivells (no sempre, que tampoc volem generalitzar) pensats per als que només saben posar la ma al temps que acluquen els ulls.

2. De què va tot això

Aprofitant que la "nota" ens subministra un enllaç, comencem a seguir un fil d'Ariadna, per tal de veure si tot això té alguna mena de desllorigador.

Aquest enllaç en duu a una pàgina (en castellà, pensem que ara La Caixa ja no és una entitat catalana) que es titula:

"Servicio Nomina 15: ¡ya no tienes que esperar a final de mes,! Hemos activado el Servicio Nomina 15".

Ens diu que es tracta d'un servei "gratuito y exclusivo" (no sabem què vol dir això de "exclusivo") pel qual t'abonen la meitat de la nòmina a meitat de mes. El servei no s'adreça als que guanyen sous de misèria i per això en diuen que "El servicio no se activa para nóminas inferiores a 707 €".

Per deixar de gaudir d'aquest "Servei" t'has d'adreçar a la teva oficina abans de l'11.02.18, tanmateix, més endavant assegura que: "Una vez activado puede darse de baja en cualquier momento sin necesidad de expresar causa y sin coste adicional alguno" (oooooh! Una llagrimeta d'emoció ens llisca galta avall).

Es a dir, de moment, t'empasses un servei no demanat. Si no el vols, t'has de molestar, has de dedicar part del teu temps i dels teus diners a realitzar una trucada a una oficina de la qual has de buscar el telèfon, has de parlar amb uns quants interlocutors que no saben de què va la cosa i amb sort, al final, igual et donen de baixa d'un servei imposat pels nassos sense preguntar-te.

3. Prestació de serveis no demanats ni contractats

L'article 301-4 de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya estableix que:

"Són infraccions en matèria de normalització, documentació i condicions de venda i en matèria de subministrament o de prestació de serveis...

p) trametre béns o prestar serveis no sol·licitats prèviament pel destinatari o destinatària i enviar ofertes o publicitat no sol·licitades, si comporten despeses per al receptor o receptora

q) considerar que la manca de resposta del destinatari o destinatària d'una oferta o de publicitat equival a l'acceptació del bé o servei oferts"

Així mateix, l'article 101 del Real Decreto Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias estableix:

1. En ningún caso la falta de respuesta a la oferta de contratación podrá considerarse como aceptación de ésta.
2. Si el empresario, sin aceptación explícita del consumidor y usuario destinatario de la oferta, le suministrase el bien o servicio ofertado, se aplicará lo dispuesto en el artículo 66 quáter.

Aquest 66 quáter diu que sense perjudici de la sanció l'usuari no estarà obligat a la devolució i si decideix retornar no respondrà dels danys o demèrits patits i haurà de ser indemnitzat per les despeses i danys causats.

4. Reclamació davant del Banc d'Espanya

Les reclamacions davant del Banc d'Espanya estan regulats per la

Orden ECC/2502/2012, de 16 de noviembre, por la que se regula el procedimiento de presentación de reclamaciones ante los servicios de reclamaciones del Banco de España, la Comisión Nacional del Mercado de Valores y la Dirección General de Seguros y Fondos de Pensiones.¹

Per presentar la reclamació cal prèviament haver-ne presentat una davant del Servei d'Atenció al Client de CaixaBank².

Certament, el més fàcil és trucar a l'Oficina i dir que no es vol el servei, tanmateix, d'aquesta manera l'actuació de La Caixa queda impune (probablement també quedarà així si s'arriba a fer davant del

¹ La informació per realitzar la reclamació així com el formulari el teniu en el següent enllaç:
<http://economiazero.com/instrucciones-seguir-durante-el-proceso-de-reclamacion-al-banco-de-espana/>

² Cosa que es pot fer a través de l'enllaç següent:
https://www.caixabank.cat/particular/general/reclamaciones_ca.html

Banc d'Espanya, però si més no li haurem donat alguna feina a La Caixa o al Banc d'Espanya, que bàsicament es dedica a opinar que s'han de retallar les retribucions del treball, ja que com es va veure durant la crisi cap control exerceix sobre els Bancs).

5. Reflexions finals

La indefensió a què ens trobem sotmeses les persones treballadores corre paral·lela a la que es troben sotmesos els ciutadans.

Ara resulta que la Banca administra els nostres ingressos com li dóna la gana, sense consultar ni tan sols als propietaris dels ingressos i comptes. Els pretesos beneficis que ens imposen, no poden ser aplicats sense el consentiment dels propietaris dels ingressos. El descompte de la nòmina sota l'excusa d'un pagament previ no demanat, entenem que constitueix una apropiació indeguda i un abús d'una posició dominant. No ens entretindrem a fer una relació dels inconvenients que d'aquesta iniciativa poden derivar-se i que, digui el que digui l'entitat, poden acabar en despeses per a l'usuari derivats, per exemple, de descoberts imprevistos.

No és menys lamentable la posició de l'Administració, que se'n renta les mans quan, el que havia d'haver fet és obligar l'entitat bancària a que el servei fos ofert prèviament i que requerís acceptació.

Tenint en compte que la "nota" es refereix a "la Generalitat de Catalunya" i que aquesta té competència segons l'article 126 de l'Estatut d'Autonomia en matèria de disciplina, inspecció i sanció de les entitats de crèdit, hauria d'haver obert un expedient i aturar aquest despropòsit. En canvi, d'únic que fa de preocupar-se de desentendre's del que és la seva responsabilitat.

Una vergonya com sempre.